

Posłuchaj

()

Lekcja 7

Czytanie Ewangelii świętej według Mateusza

Mt 17:1-9

Onego czasu: Wziął Jezus Piotra i Jakuba i Jana, brata jego, i zaprowadził ich na górę wysoką na uboczu. I przemienił się przed nimi i rozjaśniało oblicze Jego jako słońce, szaty zaś Jego stały się białe jako śnieg. I oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z Nim. A odpowiadając Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze nam tu być; jeżeli chcesz uczynimy tu trzy przybytki: Tobie jeden, Mojżeszowi jeden i Eliaszowi jeden». Gdy on to jeszcze mówił, oto obłok jasny okrył ich. I oto głos z obłoku mówiący: «Ten jest Syn mój miły, w którym upodobałem sobie: Jego słuchajcie». A słysząc to uczniowie padli na oblicze swoje i zlekli się bardzo. I przystąpił Jezus, dotknął ich i rzekł im: «Wstańcie, a nie lękajcie się». A podniósłszy oczy swe, nikogo nie widzieli, jeno samego Jezusa.

A gdy zstępowali z góry, przykazał im Jezus mówiąc: «Nikomui nie mówcie o widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

Homilia świętego Jana Chryzostoma

Homilia 57. na Ewangelię wg św. Mateusza, na początku

Pan wcześniej wiele mówił o niebezpieczeństwach, wiele o swojej męce, wiele o śmierci i o zabijaniu Jego uczniów oraz nałożył na nich liczne przykre i trudne sprawy. Niebezpieczeństwa oczekiwały ich już w życiu doczesnym i to w dodatku niebawem, nagrody zaś opierały się na nadziei i oczekiwaniu. Na przykład: że kto straci swe życie dla Niego, znajdzie je; że przyjdzie w chwale swego Ojca i będzie nagradzać. Chcąc więc przekonać ich o tym w sposób naoczny, oczywiście na ile mogli to pojąć już w tym życiu, i pokazać im chwałę, w której ma przyjść, objawia im ją i przedstawia, by nie ubolewali ani nad własną śmiercią, ani nad śmiercią Pana, szczególnie zaś Piotr.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Wezwał nas Bóg świętym swym wezwaniem, według łaski swojej, która została nam teraz objawiona

* Przez zjawienie się Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa.

V. Który zniweczył śmierć, a życie i nieśmiertelność rozjaśnił.

R. Przez zjawienie się Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa.

V. Pobłogosław, ojcze.

Błogosławieństwo. Pomoc Boża niech będzie z nami zawsze. Amen.

Lekcja 8

Zauważ, co czyni nasz Pan, gdy już powie o Królestwie Niebieskim i o piekle. Bo słowami: Kto znalazł życie swoje, straci je, a kto straci życie swe dla Mnie, znajdzie je, oraz: Odda każdemu według uczynków jego, wskazał i na Królestwo, i na piekło. Powiedziawszy o jednym i o drugim, naocznie pokazuje Królestwo, a piekła nie. Dlaczego? Byłoby to konieczne, gdyby miał przed sobą ludzi o ludzi nieokrzesanych i głupich. Skoro zaś uczniowie byli prawi i pojętni, wystarczyło ich umocnić ukazaniem lepszych rzeczy. Takie postępowanie było też dla Niego samego o wiele bardziej stosowne. Zresztą wcale nie pomija piekła, ale często stawia jakby przed oczyma jego straszliwy widok: na przykład gdy opisuje postać Łazarza; gdy wspomina człowieka żądającego zwrotu stu denarów.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Bóg, który sprawił, że z ciemności zabłysła światłość, oświecił serca nasze,

* Abyśmy zajaśniali blaskiem poznania jasności Bożej w obliczu Jezusa Chrystusa.

V. Wschodzi w ciemnościach światło dla prawych sercem, łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.

R. Abyśmy zajaśniali blaskiem poznania jasności Bożej w obliczu Jezusa Chrystusa.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. Abyśmy zajaśniali blaskiem poznania jasności Bożej w obliczu Jezusa Chrystusa.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Przemienienie Pańskie – Kazania Ojca Kościoła w dawnym brewiarzu | 5